

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Zaopatrzenia Technicznego „U.(...)” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Zakładu Pracy Chronionej w Z.

przeciwko "O.(...)" Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o zapłatę,

i z powództwa wzajemnego "O.(...)" Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko Przedsiębiorstwu Zaopatrzenia Technicznego „U.(...)" Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Zakładowi Pracy Chronionej w Z.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 lipca 2010 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie o kosztach, zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 28 stycznia 2010 r., sygn. akt V ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie zawarte w pkt III (trzecim) sentencji wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 28 stycznia 2010 r. [sygn. akt V ACa (...)] i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym.

Uzasadnienie

Postanowieniem zawartym w pkt III sentencji wyroku Sądu Apelacyjnego w z dnia 28 stycznia 2010 r., rozstrzygającego o apelacjach obu stron, Sąd ten zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 34.042,50 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego i kasacyjnego, wskazując na art. 100 k.p.c. jako na podstawę tego rozstrzygnięcia.

W uzasadnieniu dotyczącym rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego i kasacyjnego Sąd ten stwierdził, że apelacja pozwanej Spółki była w całości nieuzasadniona, stąd koszty tej apelacji obciążają ją w całości. Ustalił zarazem, że postępowanie odwoławcze powód (pozwany wzajemny) wygrał w 43%, bo jego apelacja co do powództwa głównego była zasadna w 42%, a w odniesieniu do powództwa wzajemnego w 44%.

Dokonując ustalenia wysokości kosztów postępowania odwoławczego poniesionych przez każdą ze stron w celu stosunkowego ich rozdzielenia na podstawie art. 100 k.p.c., Sąd odwoławczy zaliczył do kosztów poniesionych przez powoda, a wywołanych jego apelacją, m.in. kwotę 5 400 zł z tytułu kosztów zastępstwa w postępowaniu apelacyjnym, natomiast kosztami poniesionymi przez pozwanego objął również m.in. kwotę 5400 zł tytułem kosztów jego zastępstwa w postępowaniu apelacyjnym.

Ponadto koszty postępowania apelacyjnego zasądzone wcześniejszym wyrokiem w kwocie 34.260,60 zł Sąd Apelacyjny uwzględnił w rozstrzygnięciu o kosztach drugiego postępowania apelacyjnego i stosownie do jego wyniku.

Przedstawione rozstrzygnięcie o kosztach, zawarte w pkt III sentencji wskazanego wyroku, zaskarżyła w całości strona powodowa. Żaląca zarzuciła błędne skompensowanie w tym postanowieniu kosztowym wcześniej poniesionych przez stronę pozwaną kosztów pierwszego postępowania apelacyjnego z obecnie obliczonymi kosztami postępowania apelacyjnego i kasacyjnego. Nadto skarżąca podważyła zaliczenie do kosztów apelacji pozwanego, uznanej przez Sąd w całości za nieuzasadnioną, kosztów wynagrodzenia pełnomocnika powoda w postępowaniu apelacyjnym, twierdząc, że ten wydatek powinien w całości obciążać pozwanego obowiązkiem zwrotu powodowi, a nie wchodzić w skład kosztów podlegających stosunkowemu rozdzieleniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się uzasadnione i podlegało uwzględnieniu.

Zasadnie podniosła strona skarżąca, że Sąd Apelacyjny uznał apelację pozwanej za nieuzasadnioną w całości, z konsekwencją w postaci obciążenia pozwanej w całości kosztami tej apelacji. Oznacza to obciążenie pozwanej w całości także poniesionymi przez powódkę kosztami postępowania apelacyjnego w postaci kosztów zastępstwa procesowego powódki w postępowaniu apelacyjnym, wszczętym nieuzasadnioną w całości apelacją pozwanej.

Tymczasem uwzględnienie przez Sąd wspomnianych kosztów zastępstwa procesowego powódki w postępowaniu apelacyjnym jako elementu składowego kosztów poniesionych przez powódkę i podlegających następnie stosunkowemu rozdzieleniu na podstawie art. 100 k.p.c. spowodowało, że ta pozycja kosztów postępowania apelacyjnego, zamiast w całości obciążać pozwaną wobec bezzasadności w całości jej apelacji, została również stosunkowo rozdzielona, co skutkowało naruszeniem art. 100 zdanie pierwsze k.p.c.

Rację ma również strona żaląca, że błędem Sądu ferującego zaskarżone obecnie orzeczenie było skompensowanie kosztów postępowania apelacyjnego w kwocie 34.260,90 zł zasądzonych wcześniejszym wyrokiem, z kosztami kolejnego postępowania apelacyjnego będącego przedmiotem kontroli w postępowaniu kasacyjnym oraz z kosztami tegoż postępowania kasacyjnego. Ewentualne rozstrzygnięcie restytucyjne o kosztach pierwszego postępowania apelacyjnego mogłoby być co najwyżej dokonane w orzeczeniu zawartym w pkt V sentencji wyroku, zawierającej w pkt III zaskarżone obecnie postanowienie. Takiego orzeczenia jednak brak w pkt V sentencji wyroku, a nadto zawarte w nim orzeczenie nie zostało zaskarżone zażaleniem. Dokonanie powyżej wskazanej kompensaty, a polegającej na uwzględnieniu wyniku rozstrzygnięcia wyrokiem z dnia 28 stycznia 2010 r. [V CA (...)] w odniesieniu do kosztów postępowania apelacyjnego zasądzonych wcześniejszym wyrokiem, zasadnie zakwestionowano w zażaleniu, ponieważ nastąpiło ono z naruszeniem art. 100 zdanie pierwsze k.p.c.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.